

Knud Bro: Når der i bemærkningerne står, at endvidere kan der på længere sigt blive tale om eventuelt også fra andre ministerier at inddrage nye eller flytte andre opgaver til hypotekbanken, når disse opgaver er af finansiell karakter, så er det jo en noget kryptisk sætning. Når vi roser forslaget for at være rationelt og åbner muligheder for rationalisering, er det vel først og fremmest denne som sagt noget kryptiske sætning, vi henholder os til, og derfor var det vel nærliggende, at jeg forestillede mig, at ministeren havde konkrete ting i baghovedet, herunder administrationen af lån under statens jordlovsudvalg. Men jeg forstår, at det er ikke tilfældet, og så håber jeg, at vi kan vende tilbage til det i udvalget; det må vi jo i så fald.

Niels Westerby: Jeg vil tillade mig at spørge finansministeren om, hvad det er for helt specielle tilfælde, i hvilke der kan blive tale om at give lån til private virksomheder med denne lov som udgangspunkt.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil gerne sige til hr. Knud Bro, at den sætning, han henviser til, er jo noget af en programerklæring, og går jo ikke videre i sit udtryk end det, der ligger i lovforslaget. Det er vi heller ikke uenige om. Det må vel være rigtigt, at man, når man laver det apparat, man nu kan etablere på basis af denne lov, siger: hvis der er andre opgaver af lignende karakter, som kan flyttes fra de forskellige ministerier, så bør de også flyttes.

Til hr. Niels Westerby må jeg sige, at jeg desværre ikke kan nævne konkrete eksempler på det, han spurgte om; det er jeg ikke i stand til. Men jeg skal da sørge for, at det bliver helt klarlagt i udvalget og også over for hr. Niels Westerby, hvad der her tilsigtes.

Knud Bro: Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til ministerens sidste bemærkning, men blot sige, at programmerklæringer med hensyn til rationalisering har vi efterhånden nok af her i folketinget. Jeg synes, det var rimeligt, hvis ministeren ved et sådant lovforslag, når man bringer det på bane, også gjorde konkret rede for, hvilke planer man har, hvilke ting man

havde undersøgt, og hvad man havde tænkt sig at gøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Thestrup): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om amtsskatteråd og amtsskatteinspektorer.

(Lovforslaget (nr. 135) findes i tillæg A. sp. 2673, fremsættelsen i tidenden sp. 2692).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Peter Nielsen: Der er jo efterhånden en voksende irritation her i landet over det skattesnyderi, der finder sted. Nu er det muligt, at der er overdrevne begreber om, hvor meget der kan snydes i skat her i landet, men vi er vist alle enige om, at der er mange, der unddrager sig dele af deres skattebyrde. Og det er jo ganske klart, at det, der må til, må være en effektivisering af ligningen her i Danmark. Det skal ikke være nogen kritik af dem, der i dag har med ligningsarbejdet at gøre. Skal der rettes nogen kritik, så tror jeg, vi skal rette den til os selv her i folketinget. Vi har overbebyrdet ligningsmyndighederne med en masse ligegyldige love. Vi har en masse ligegyldige fradrag, vi har en masse ligegyldige ting, vi beskatter her i landet, ting, der ikke betyder noget som helst. Derfor er den bedste vej til den effektive ligning en forenkling af vort skattesystem. Det får vi gennem kildeskatten, gennem standardfradragene, og vi kan vel også få det på en anden måde.

Men det er selvfølgelig ikke gjort med det. Vi må efterhånden have omorganiseret hele vort ligningsvæsen, og det lovforslag, der foreligger her, er et godt skridt, men